jos

PAYPASS

PÁRATLAN OLDAL - LVII. évfolyam, 41. szám, 2013. október 11.

Ismerősöm, az egyik legnagyobb fővárosi gimnázium igazgatóhelyettese meséli:

„Számlaügyeimet intéztem a bankomban. Nagyon helyes, 30-33 éves hölgy foglalkozott velem. Ahogy nézegette a papírjaimat, azt mondta, hogy érdemes lenne számlavezetési csomagot váltanom, mert akkor olcsóbban vehetnék fel pénzt, nem lenne éves kártyadíjam, sőt, új kártyát is kaphatnék, aminek PayPass szolgáltatása is van. Interneten keresztül is bankolhatnék stb.

– Rendben – mondtam, de azért megkérdeztem –, az új kártya tehát ingyen lesz?

– Persze. Egyetlen feltétel, hogy ha Ön elmúlt 35 éves, akkor havonta nettó 250 000 Ft kerüljön a számlájára – rám mosolyog –, de ez 35 fölött nem szokott gondot jelenteni.

Nyeltem egyet, kicsit megszédültem, kezdtem némileg széthullani. Töredelmes vallomást kellett tennem.

– Természetesen, nyilván…, csak hát, tudja, az a helyzet, hogy én közalkalmazott vagyok.

Kicsit értetlenül nézett fel, elkerekedett szemmel, hitetlenkedve. Támadt egy ötlete.

– Tudja mit? Átlagot nézek, mert ha most történetesen, nem is jött ennyi a számlájára, azt is elfogadom, ha átlagként meglesz!

Megnézte az átlagomat. Majd tárgyilagosan közölte, hogy sajnos új kártyát nem adhat.

– 30 év munkaviszony után, igazgatóként, talán… – mormogtam magam elé.

Az ügyintéző kedves, együtt érző döbbenettel:

– Miért, de hát hol tanít tulajdonképpen?

– Gimnáziumban, itt Budapesten.

Azt már nem is mertem hozzátenni, hogy igazgatóhelyettes is vagyok, s ez a 20. tanévem.”

Modellszerű életpálya, nem vitás. Ismerősöm egy ideig még biztos nem élvezheti az új csomag vonzó kedvezményeit: a legutóbbi, „történelmi léptékű” bérrendezésen eddig mintegy 40 ezret bukott.